

MARBÄCK

VÅR HEMBYGD

2021

Marbäcks bygdeblad

Årgång 12

Stöd hembygdsföreningen och vår målsättning att bevara hembygdens kultur, samt ha en levande Hembygdsgård.

Vi är nu 123 betalande hembygdsvänner år 2020.
Medlemsavgiften 125 kr/medlem, bankgiro 225-9109.

Som medlem hör gärna av Dig och kom med förslag på aktiviteter som vi kan genomföra tillsammans.

Vill Du hyra Hembygdsgården till någon aktivitet, hör med vårt vaktmästarpar Julius och Cornelia tel. 010-10 25 71.

Redaktionskommite':

*Björn Karlsson, Christer Källner, Bengt Nilsson, Larserik Karlsson,
Karin Söderlund och Johan Örfelth.*

Omslagsbild:

Portliderboden från Kopparp som flyttades till hembygdsgården 1950.

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Året 2020 har just passerat. De flesta av oss lär väl med säkerhet minnas detta år då ord som pandemi, corona och karantän mötte oss varje dag. Många har drabbats hårt av sjukdom men de flesta av oss har förskonats helt. Tänk att litet virus kan påverka en hel värld.

Denna pandemi har ju också påverkat Marbäcks Hembygdsförening och dess verksamhet. Vår julfest kunde vi genomföra liksom besöket av Uno Grönqvist. Innan det blev allvar med nedstängningar och restriktioner hade vi vårt årsmöte. Valborgsmässofirande och sommarutflykt blev det inget av men vi var några som stycken som slog av gräset i hembygdsgården. Det blev också ett par fina hässjor. Vår traditionella brasafteon i oktober lyckades vi genomföra tack vare att vi fick vara i Marbäcks kyrka där vi kunde hålla rekommenderade avstånd till varandra. Vi tackar för att vi fick genomföra denna samling i kyrkan.

Nu har vi påbörjat ett nytt år, 2021. Vad detta år kommer att erbjuda vet vi inte. Men det ser ju inte så bra ut just nu. Blickar vi drygt hundra år tillbaka så härjade då spanska sjukan som värst och det blev en lång plåga. Vi får hoppas att vi slipper lindrigare undan. Att pla-

Björn Karlsson

nera inför det nya året är ju inte lätt, men vi kommer att göra ett program och sedan får vi se vad som går att genomföra. På vår hemsida kommer vi att ge information fortlöpande.

Under året har vi uppmanats att inte resa mer än nödvändigt. Och vi som bor i Marbäcks socken har ju så fin natur omkring oss så vi får väl passa på att njuta av detta. Omgivningarna vid Marbäcks kyrka och utsikten över Ralången kan man njuta av mer än en gång. Det är också glädjande med våra unga invånare i kyrkbyn som sköter om sina fastigheter på ett föredömligt sätt. I sin bok "På småländska stigar" skriver Margit och Rolf Lundqvist följande efter besök i Marbäcks kyrka. "Här finns oändligt mycket att se och beundra så det är svårt att slita sej från denna sköna trakt".

Björn Karlsson

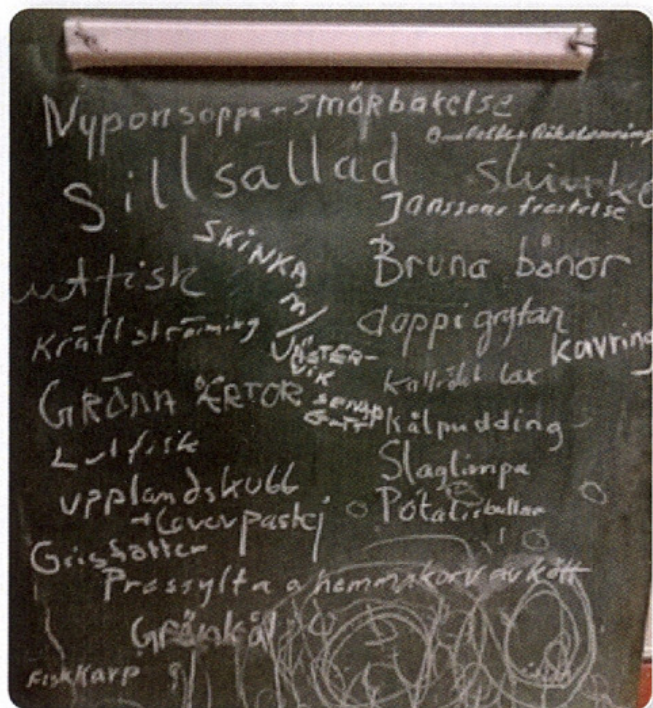
Årskrönika 2020

Året som verkligen inte blev som vi hade tänkt oss. Trots pandemins påverkan hade vi ändå tur och lyckades utföra flera av våra aktiviteter. Vissa i lite annorlunda format men ändå.

Julfesten den 10 januari samlades vi för att tillsammans äta god mat, musikunderhållning av Barbro Ferm samt filmvisning om uppförandet utav ladugården.

Den 14 juli 2019 överlämnade Uno en tavla över Marbäcks kyrkby som är målad av Ruth Parkman 1921. Tavlan sitter numera i hembygdsgården.

Gästerna på julfesten fick skriva upp vad de helst önskade på julbordet.

Berättarkvällen den 14 februari fick vi lyssna till Uno Grönqvist om hans resande ute i världen som författare, journalist och informationsdirektör.

Bengt Nilsson har varit med i styrelsen i hela 37 år, varav 27 år som sekreterare.

Årsmötet den 6 mars inleddes med filmvisning om skogsavverkning och timmerkörning med häst. Därefter fika och årsmöteshandlingar. Vi avtackade vår trogne styrelsemedlem Bengt Nilsson för hans engagemang genom alla år.

Arbetsdagen den 25 april vårstädade vi i hembygdsgården. Uppslutningen var god då vi gjorde rent taket på huvudbyggnaden av mossa, tjärade om taket på loftboden samt snyggade till grönområdet i hembygdsgården.

Valborgsmässoafton blev pga den rådande pandemin inställd men vi hade ändå en stor hög med ris att elda upp som vi då valde att göra just den dagen.

Slätterafton den 13 augusti var en fin och ljummen kväll då vi tillsammans slog gräs både med trimmer och lie.

Brasafton det här året blev istället i Marbäcks kyrka som är mer rymlig och luftig. Där fick vi lyssna till sång och musik av Göran Johansson och Tomas Fransson. Anebys kyrkoherde Peter Andreasson berättade om delar ur sitt liv.

Karin Söderlund

Stalpets vattenfall

Vattenfallet är ju en av Anebys sevärdheter, beläget i Marbäcks socken. Ordet stalp betyder stup eller brant och det stämmer väl in på södra Sveriges högsta vattenfall. Fallet har en fallhöjd på 20 meter och i folkmun så säger man ju "Stalpa fallet". Det har sedan 1700 talet bedrivits verksamhet i området. Då anlades en kvarn som drevs av två större och ett mindre vattenhjul. Eftersom det sällan var vattenbrist vid Stapet kom bönderna dit när andra andra vatten drag sinat. Många har fascinerats av

fallet och dess omgivning och det är både omskrivet och fotograferat. Många vykort har tagits fram och sålts genom åren. Hembygdsvännen Albert Gustafsson i Haga har i sin skrift "flydda tider" delat minnen från tiden när han själv körde till kvarnen ett par gånger i veckan. Från Haga till Stalpet är det ju inte så långt men under torrperioder var det inte ovanligt med kunder från avlägsnare håll. Albert berättar att det under höstsäsongen inte var ovanligt att kvarnen var igång dygnet runt. 1923

upphörde kvarnen och en mindre kraftstation anlades som genom åren utvecklats och fortfarande är i drift. Det är ju inte så ofta man får uppleva vattenmassorna flöda fritt men varje vår vid fallets dag finns möjligheten att beskåda detta. Detta är ett populärt arrangemang som brukar locka många åskådare. Vid nederbördsrika perioder eller efter snörika vintrar kan inte kraftstationen ta emot allt vatten och då flödar vattnet fritt. I början på 2000 talet byggdes en trappa ner i ravinen så att man kan se fallet nerifrån. Här kan man underifrån se den välvda landsvägsbron som byggdes i slutet på 20 talet, ett imponerande bygge som snart har fungerat i hundra år. Dätidens trafik var ju inte i närheten av den trafik och belastning som den utsätts för idag. Området har ett rikt fågelliv och närheten till naturreservatet Hylingen bidrar naturligtvis till detta.

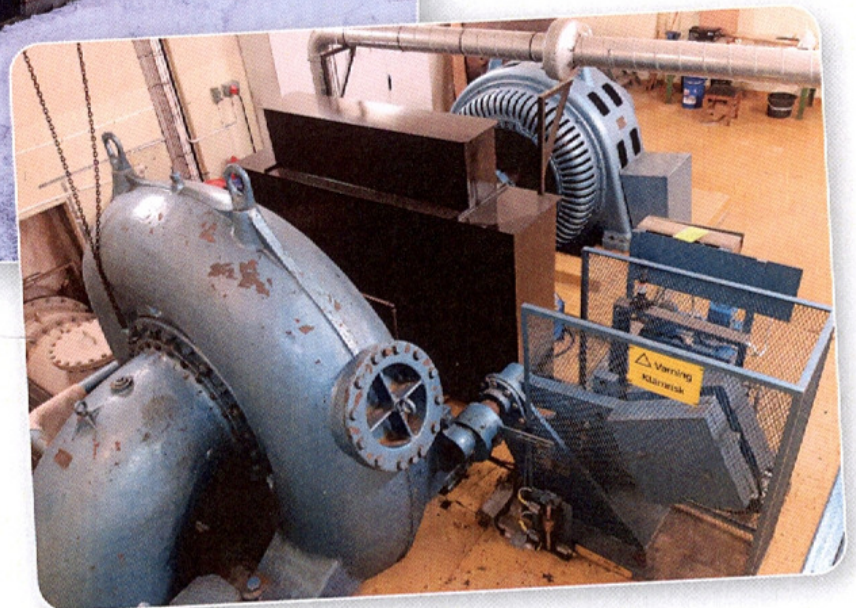
1932 köpte Smålands kraft den kraftstation som var etablerad vid Stalpet och utvecklade stationen på andra sidan landsvägen. Under åren har det

sedan varit flera ägare till den bl.a Fortum. Numera är det Skånska Energi som äger och driver verksamheten. Vid ett besök en kall februaridag 2021 får vi en visning av driftstekniker Weine Hansson. Han berättar att vissa saker i stationen är sen 1932 bl.a generatorn. Turbinhjulet byttes ut för ca. 15 år sen då det gamla var förbrukat. 2016 gjordes en stor investering i modern utrustning

som omfattar styrskåp, reläskydd, magnetisering och 11kV-ställverk bl.a. Detta har inneburit en säkrare och effektivare drift. Produktionen uppgår till ca. 3,5 GWh per år vilket räcker till ca 200 till 230 villors årsbehov. Anebysjön är vattenmagasinet som man har att tillgå och ett normalår brukar vattnet räcka fram till lövsprickningen. Vattnet rinner genom Svartån fram till bron vid nuvarande biblioteket. Där finns en fördämning med inlopp till en tub som leder till en mindre kraftstation inn-

an Målkvistadammen. I dammens norra ände finns ytterligare en fördämning och där börjar den ca 500 meter långa tuben ner till Stalpet. Fram på hösten när vattenmagasinen har fyllts på startar man produktionen av el igen. En snart hundraårig verksamhet som fortfarande är högst aktuell med tanke på att vi blir mer och mer beroende av produkten el. Vi tackar för besöket och hoppas att turbinerna i de två stationerna får arbeta i många år till.

Björn Karlsson

Stalpet

Stalpet är kanske det mest kända turistmålet i Aneby och ligger dessutom i Marbäcks socken. Här finns Stalpets Café och kraftstationen. I omgivningarna har det också varit tegelbruk för mycket länge sedan.

Caféerörelsen startades redan år 1932 av en dam vid namn Hilma Carlsson och hon drev caféet fram till 1966. Därefter var det familjen Wessel som bodde i huset vid kraftstationen och skötte caféerörelsen. Senare var det lite olika konstellationer som hade hand om verksamheten.

1989 startade Stalpets hantverksförening av ett antal hantverkare i bygden. De började då att sälja sina alster i boden och drev samtidigt caféet. Det var mycket aktiviteter med bla. gästutställare ibland. Fram till 2005 orkade föreningen med att driva caféverksamheten men började då se sig om efter någon ersättare.

Birgitta och Rolf Wall verksamma i sockenbods-föreningen träffade Marina Janehed i ett annat sammanhang. Hon fick frågan om att ta över och driva caféerörelsen. Marina nappade på erbjudandet och har nu drivit Stalpets café i 15 säsonger.

Hon har familj som består av fyra vuxna utflugna barn och fyra barnbarn. Hon har haft ett gott stöd av sina barn framförallt av yngsta dottern som hjälpt till på Stalpet i många år. Efter att ha jobbat i HV71's kök i många år och 10 år på Åsens by kombinerar hon nu Stalpet med ett jobb som personlig assistent.

Samarbetet med sockenbods-föreningen har fortsatt genom åren. Den minigolfbana som finns strax intill har Marina också fått ta ansvar för. Den drevs av Kurt Johansson tills för sju år sedan men när han inte orkade längre blev det caféet som fick

Marina Janehed och Linnea Olesen.

ta över. Den börjar bli sliten och Marina hoppas på att få hjälp med en upprustning.

2020 har ju varit ett annorlunda år som vi alla märkt av. Men till Stalpet har gästerna kommit ungefär som vanligt. Antalet besökare brukar vara runt 17000! Fantastiskt!

I caféet erbjuds det hembakat, goda våfflor samt de populära räk-mackorna. Marina berättar att hon har fått ett recept på havrekaka av en släkting till Hilma Carlsson. Den har hon alltid med i serveringen.

Naturligtvis finns det glass för den som vill ha det. Vid flera tillfällen bjuds det på underhållning av olika slag. Marina berättar att det är många som återkommer och kommer tidigt för att få bra platser. Att få träffa alla gäster tycker Marina är väldigt roligt och inspirerande och

hon hoppas på många år vid Stalpet framöver.

Att få ungdomar att sommarjobba på caféet brukar inte vara något problem. Marina har hitills inte behövt söka efter dom, de kommer självmant. Tyvärr så finns det ju sådant som inte är så trevligt och det är inbrotten som återkommer varje år. Ställer till med bekymmer, extraarbete och oro.

Men Marina säger att det skett positiva förändringar och förbättringar de sista åren. Hon har en dröm om en liten tillbyggnad för att kunna baka på plats. Det finns både ritning och bygglov men pengarna fattas. Hon skulle också gärna se fler hantverkare.

Marina brinner för "sitt" Stalpet och hälsar oss välkomna dit. Vi önskar lycka till.

Björn Karlsson

Körsbärsträdet vid Hembygdsgården

Visst har många av oss imponerats av det stora körsbärsträdet mellan huvudbyggnaden och loftboden vid hembygdsgården. Med sina många stammar och sin höjd har det givit skugga under varma somrardagar för gårdens folk. Men åldern tog ut sin rätt även på detta träd så någon gren gav vika och föll till marken. Vi blev därför tvugna att ta till sågen och ta bort det gamla trädet. Närheten till husen gjorde att risken för en olycka vid t.ex. en storm var stor. Den 10 februari 2020 kom Anders Sandberg med såg och traktor och utförde arbetet. Stig Samuelsson var med och assisterade med grävma-

skin. Arbetet gick snabbt och smidigt och efter några timmar var även stubben bortgrävd.

Man kan ju fundera över vad detta träd har sett och hört genom åren. Trädets höjd och med flera stammar borde ju utmanat barn och ungdomar till äventyr. Vid ett samtal med Håkan Erlandsson bekräftar han detta. Håkan bodde i Hembygdsgården med sina föräldrar Iris och Erland fram till 20 års ålder. Han berättar att det var roligt att klättra i körsbärsträdet men bären var ganska svåråtkomliga så körsbär plockade man på andra träd i hembygdsgården.

På bilderna kan ni se Stig Samuelsson och Anders Sandberg i aktion.

Björn Karlsson

Epilog till en gammal ek

Ingen vet hur gammal den var, en av de mäktigaste ekarna som växt i Marbäcks socken. Den stog intill gränsen mot Gåseryds prästgård fram till den 23 november 1973. Då inträffade en av de värsta stormarna som drabbat skogsbruket i dessa trakter, och fällde denna "gigant".

Kortet på den pampiga eken är från 1967. Då hade skogen nedanför eken avverkats året innan (den svåra snöintern), som gav sikt neröver sjön Ralången. Arrendatorn på Gär-

de, Sven Gärdeborg, fick ta vara på det som han kunde av eken. Han högg upp grenar till stängselvirke och vedbrand.

Det var den tiden när lövsortiment inte hade något större handelsvärde, varför inget togs till vara för avsalu. De stora dimensioner som trädet hade blev heller aldrig dokumenterade.

Nu ligger resterna till synes oförändrade efter 48 år, fotograferade i februari 2021.

*Nertecknat av skogvaktaren
som var ung på den tiden,
Bengt N.*

Sankta Barbara i Marbäcks kyrka

Adolf Fredriks kyrka, Kung Karls kyrka, Kristine kyrka, Sofia kyrka, Karl Johans kyrka, Gustav Adolfs kyrka, Sofia Albertina kyrka, Hedvig Eleonora kyrka, med flera. Som ni märker kan listan över kyrkor, tillägnade, och med namn efter svenska regenter och dess familjemedlemmar göras väldigt lång. Efter reformationen, då kung Gustav Vasa mycket raskt införlivade kyrkan med statsmakten och med sig själv som högsta instans började så småningom den nya ordningen sätta avtryck i namngivningen av kyrkor. Olika regenter och en del av deras närmaste anhöriga blev på så vis något slags profana skyddspatroner för kristna helgedomar. Fast enligt den tidens sätt att se på saken ändå inte helt profana individer. Begreppet "Konung av Guds nåde" som det en gång hette belyser sambandet som det då uttrycktes mellan regent och gudom.

Tidigare, under katolska tiden, var det däremot vanligt att viga ett specifikt helgon till var kyrkas beskydd. Det är långt ifrån alla kyrkor som det fortfarande är möjligt att knyta ett särskilt helgon till. Men exempelvis Domkyrkan i Linköping hade aposteln Petrus som sitt skyddshelgon och för en av våra grannkyrkor, Bredestad, var det Sankt Laurentius.

I koret i, det heligaste rummet i en kyrkobyggnad, finner vi en medeltida målning föreställande Marbäcks kyrkas skyddshelgon - Sankta Barbara. Hon är målad i fönsternischen på korets södra vägg, vilket får henne att lysas upp av dagsljuset. Placeringen är ingen tillfällighet. Hon kan avbildas tillsammans med olika attribut såsom en palmkvist, en kalk, martyriets krona eller ett torn. Just Marbäcks Barbara håller ett litet torn i händerna. Uppgifterna om den helgonförklarade Barbara är knapphändiga men enligt legenden ska hon ha levt i mindre Asien i slutet av 200-talet. Den sköna och blida jungfru Barbara kom att anamma den kristna tron, vilket förtretade hennes far till den grad att han låste in henne i ett torn. Genom ett mirakel öppnades en spricka i tornet och Barbara kunde fly. Hon blev dock infångad igen, ställd inför rätta, torterad, och till slut avrättad genom att fadern själv halshögg henne. I nästa ögonblick slog två ljungande blixtar ned. Den ena blixten träffade Barbaras far och den andra slog ned i rättegångens domare.

Christer Källner

Sankta Barbara, Marbäcks kyrka.

Larserik Karlsson

Ni är säkert många som undrar vem jag är och hur jag kom med i Marbäcks Hembygdsförening, här kommer en liten förklaring med min anknytning till Marbäck.

Med åldern så börjar man plötsligt bli intresserad av sin släkt – konstigt nog – det hade varit bättre att intervjua sina föräldrar om slakten men de tankarna fanns inte förrän de var borta.

Eftersom min far Seth Karlsson var född i Karlstorp under Kulla så blev det naturligt att höra sig för om Marbäcks Hembygdsförening. Turligt nog så bor jag granne med KG Gustafsson och han såg till att jag fick följa med på lite träffar i Bygdegården.

*Anna och Johan
Karlsson, Gungsan.*

SLÄKTEN I MARBÄCK

Min gammelfarfar Karl Johan Gustafsson kom till Sadelmakarhemmet från torpet Skrämmen under Grimsberg i Norra Solberga socken. Gifte sig med Lovisa Charlotta Petersdotter och fick 4 barn Karl Johan blev endast 32 år gammal och änkan blev ensam med sina barn. Lovisa Charlotta blev sedermera fattigvårdssköterska på åldershemmet här bodde också Johan som endast var ett år när fadern gick bort. Johan gifte sig med Anna Svensdotter från Nydala de bosatte sig i Sandliden Bredestad socken – flyttade till Karlstorp där Pappa Seth föddes 1905. Johan arbetade

som byggnadssnickare, byggde Marbäcks Missionshus och blev efter att det stod klart vaktmästarpar i Missionshuset. Köpte torpet Gungsan och bodde där fram till sin död 1946. Anna flyttade därefter till Marbäcks ålderdomshem och gick bort 1953.

GUNGSAN

Som liten så fick jag tillbringa några veckor hos farfar och farmor första gången var 1944 på hösten –det sammanföll med att mamma skulle nedkom-

Gungsan tillbyggt på 20-talet.

Johans olika hobbyarbeten.

Anna i Gungsan framför pumpen vid ålderdomshemmet.

ma med ytterligare en pojk till familjen- när jag kom hem igen var vi fyra pojkar. Jag kommer ihåg att det inte var populärt att bli lämnad långt hemifrån - 3 mil från Solberga – men i den åldern kändes det väldigt avlägset. Farföräldrarna var väldigt stränga, det var

på nåder man fick titta in i snick- eboa men inget röra – idag finns en del av redskapen upphängda på min källarvägg. Farfar var en duktig snickare och tillverkade små askar som hölls ihop med slingor av granrötter vi gick ner åt Hultasjön där det fanns mycket gran och samlade in långa granrötter som sedan användes i slöjd- arbetet. Jag minns promenaderna

med farmor till affären i Blå Grindar och kanske besök på telefonstationen hos fru Dahlberg för ett samtal hem till Solberga. På vägen hem blev det oftast en liten rast i Klockarhemmet hos Tora och Oskar och yngste sonen Lennart. Vandrings- en tillbaka till Gungsan tog tid – jag var tvungen att titta ner i alla stolphål som var grävda utmed Bordsjövägen – det kunde ju tänkas att någon orm, mus eller annat trevligt hade ramlat ner och blivit fast på botten.

Någon tid efter att farfar gått bort fick jag vara hos farmor och jag har ett roligt minne (som inte delades av min far) vid ett toabesök i utedas- set råkade klinkan som låser dörren falla ner och

Seth Carlsson.

och besöka Anna i Gungsan, där fanns ju många av de personer som vi har talat om på träffarna i Hembygdsgården de senaste åren- Anna i Ålderdomshemmet, Lina i Udden och många fler. När Anna gick bort 1953 så slutade besöken i Marbäck bortsett från de gånger vi besökte graven som min syster tog över och senare blev begravd här – på gravstenens baksida finns Farmor och Farfars namn. Lite nostalgi uppstod då jag 1961 blev arbetskamrat med Lennart i Klockarhemmet på Söderbergs Bil i Tranås. Några år senare hände det att jag körde bussen mellan Tranås och Eksjö och då minns jag att jag hade bl. a Ruth Gustafsson och Ester Fredriksson och en av deras fosterflickor i L:a Krokstorp som passagerare. Lennart och Anita tillhör fortfarande den närmaste vänkretsen och har så gjort genom åren.

HEMBYGDSPÖRENINGEN

Året var 2013 då det fanns en idé om att man inom föreningen skulle försöka samla in gamla foton från Marbäcksgårdar till ett arkiv. Lasse Källner och Bengt Nilsson var de drivande krafterna och det bestämdes att man skulle bjuda in till fototräffar i Bygdegården. Träffarna blev välbesökta och många fotografier uppvisades och blev skannade till datorn som föreningen inköpt för ändamålet. Självt fick jag i uppgift att ta hand om scanningen tillsammans med Karl Gustaf Gustafsson – som tyvärr inte längre finns bland oss. Jag fick också förtroendet att ta hand om föreningens hemsida och Bygdeband som

båda tillhandahölls av Hembygdsförbundet. I den senare kunde föreningar lägga upp sitt bildmaterial men även registrera personer kopplade till ev. foto/gård. Under 2017 talades det om att hemsidan skulle moderniseras och ev. läg-

Fototräff i Bygdegården.

gas ihop med Bygdebånd. Men tiden gick och det dröjde fram till den 15 januari 2020 innan publiceringen kunde ske på den nya Hembygdsportalen som den kallas. Den gamla sidan var i drift så nyheter och aktiviteter

kund fortfarande publiceras men inga foton lades in med tanke på att det ändå skulle ändras. Några månader senare dök det numera välbekant viruset COVID 19 upp och lamslog hela landet och vi +70 fick väl i stort sett utgångsförbud. Men här dök ju ett lämpligt tillfälle upp att se till att komplettera och synkronisera bildarkivet och Bygdebandsinnehållet. Under våren blev det dagligen några timmar framför datorn och efter ca 4 månader så var det hela i stort sett klart. Resultatet av 350 – 400 tim. datorpyssel blev lite drygt 1100 foto i ett bildarkiv och samma bilder från Marbäcks socken finns publicerade på Bygdebånd. Det saknas en del namn på personer så är det någon som känner till någon på bilderna så hör av er!

Vi vill också ha synpunkter från besökarna på hemsidan om något inte stämmer bland texter och foto. Det finns möjlighet att få hela arkivet med alla bilder nerladdat på ett USB-minne om någon önskar. Använd kontaktformuläret på hemsidan för att kontakta oss.

Larserik Karlsson

båda tillhandahölls av Hembygdsförbundet. I den senare kunde föreningar lägga upp sitt bildmaterial men även registrera personer kopplade till ev. foto/gård. Under 2017 talades det om att hemsidan skulle moderniseras och ev. läg-

Fototräff i Bygdegården.

gas ihop med Bygdebånd. Men tiden gick och det dröjde fram till den 15 januari 2020 innan publiceringen kunde ske på den nya Hembygdsportalen som den kallas. Den gamla sidan var i drift så nyheter och aktiviteter

kund fortfarande publiceras men inga foton lades in med tanke på att det ändå skulle ändras. Några månader senare dök det numera välbekant viruset COVID 19 upp och lamslog hela landet och vi +70 fick väl i stort sett utgångsförbud. Men här dök ju ett lämpligt tillfälle upp att se till att komplettera och synkronisera bildarkivet och Bygdebandsinnehållet. Under våren blev det dagligen några timmar framför datorn och efter ca 4 månader så var det hela i stort sett klart. Resultatet av 350 – 400 tim. datorpyssel blev lite drygt 1100 foto i ett bildarkiv och samma bilder från Marbäckes socken finns publicerade på Bygdebånd. Det saknas en del namn på personer så är det någon som känner till någon på bilderna så hör av er!

Vi vill också ha synpunkter från besökarna på hemsidan om något inte stämmer bland texter och foto. Det finns möjlighet att få hela arkivet med alla bilder nerladdat på ett USB-minne om någon önskar. Använd kontaktformuläret på hemsidan för att kontakta oss.

Larserik Karlsson

Marbäcks hembygdsförenings Program för 2021

Arbetsdag den 24 april kl 9-13 då vi vårstädar inför Valborgsmässofirandet.

Valborgsmässoafton den 30 april.
Talare Ingegärd Malmberg-Bohlin. Kanonsalut och fyrverkeri.

Årsmöte fredagen den 21 maj kl 19.

Sommarutflykt den 4 juli kl 14 Esperödjan och Edhult i Askeryd under ledning av Johan Örfelth som arbetat med restaureringen av torpet. Medtag kaffekorg.

Slättergille 12 aug kl 17 medtag slätterredskap, föreningen bjuder på kaffe.

Kyrkogårdsvandring den 22 augusti kl 14.
Guidning av Christer Källner. Medtag kaffekorg.

Brasafton den 22 okt kl 19.

Se på hembygdsföreningens hemsida samt under föreningskontakt i tidningen för eventuella förändringar.